

не сѣ ли гробъ на челоуѣчеството? истина гробъ, защото тѣя нищо друго не мыслать: но само какъ щѣтъ да измамать нѣкого, да добыять отъ него нѣщо, а тѣя да изгубать никѣкъ не сѣ ради; и ако ся случи да го други надиграе и изгуби нѣщо отъ своятъ кессія, тогава му потавнява сичкіать свѣтъ. —

Верѣ е добро това содружество, въ което единъ на другиго гробъ копае? и въ което си мнозина затривать дирятъ? единъ кѣто изгуби бащеното си иманѣ на тѣживѣя игры, убися съ пушкѣ; другій ся отрови, другій ся обеси, а нѣкой станаха разбойнициы и челоуѣкоубійцы. Ето това сѣ плодовете на гнусныте, страшныте и ненинавидимыте игры. Нищо на свѣтатъ не може да ся сравни съ искренъ пріятель, а то е она, който намъ мысли добро, който съ насъ провожда времето си съ невиннѣя забавѣя и съ благодареніе; отъ нелицемѣренъ, и искренъ пріятель сѣкой день научавамы нѣщо добро и полезно и въ скѣрбѣтъ си и въ радостѣтъ си, и въ тѣжкѣвъ ся состоя нашето сокровище, което потверждава Філософатъ, когато сѣ го попытали дѣ му